

Jeg skal gøre opmærksom på, at allerede sidst på dagen i dag, eller hvornår det nu bliver, har SF et beslutningsforslag; jeg sigter til B 149. Det hedder forslag til folketingsbeslutning om et klagenævn for etnisk diskrimination, og det skal altså teoretisk kunne vedtages på kortere tid.

Men hvem siger, at det skal være et nævn? Det kunne være, at det skulle være en ombudsmand eller en anden institution. Når man så beslutter, når Folketinget eventuelt beslutter, at der skal nedsættes et nævn, ja, så er det regeringens pligt at komme med et lovforslag, der nedsætter et nævn. Og derfor vil jeg altså sige, at hvis der er behov for at en give længere frist, længere bearbejdstid, til lovforslag, så burde det egentlig også have omfattet beslutningsforslag.

Men nu kan vi jo se, hvordan det udvikler sig med lovforslagenes behandlingstid, og så kan vi se, om der senere er behov for at udvide det også til B-forslagene.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Tak til hr. Melchior for bemærkningerne!

Det er rigtigt, at vores beslutningsforslag ikke ændrer hele verden. Det er jeg fuldstændig med på. Der skal mange andre ting til, for at vi får en ordentlig lov kvalitet. Der skal være et godt og solidt stykke arbejde i folketingsudvalgene, hvor man holder ministeren til ilden, sørger for at få svarene ind i ordentlig tid, får tid til at tænke sig om i udvalgene.

Men alligevel synes vi i SF og åbenbart også i hele Folketinget så, at det er vigtigt at have en formel regel, som sikrer, når vi behandler love, som jo er den komplicerede del af vores beslutningsproces herinde, at man da er sikker på, at der er mindst 30 dage.

Det handler simpelt hen om, at omverdenen også, deputationer, organisationer, folk uden for huset, kan nå at se, hvad det er, vi arbejder med, og kan nå at forholde sig til det, kan nå at gøre indsigelse, hvis vi er på vej ud i noget, der er uhensigtsmæssigt, og som i virkeligheden ikke var tilsigtet. Vi undgår noget lovsjusk, er jeg sikker på, ved at vedtage den her regel.

Det er altså en regel, som alligevel ville have haft effekt i kølvandet på sidste års finanslovsforlig og også nogle gange i forløbet op til grundlovsdag.

Så er det rigtigt, at reglen ikke gælder beslutningsforslag. Det er tildels, fordi de ikke er så

komplerede. Men når hr. Melchior så vælger at nævne et konkret beslutningsforslag, som vi har på dagsordenen, må jeg sige, at det ikke er vores tanke, at det skal vedtages nu. Det er jo tit, at partier vælger at fremsætte beslutningsforslag, hvor de bare ønsker en førstebehandling, en debat, og hvor forslaget så bagefter ligger i folketingsudvalget, så man kan stille spørgsmål osv.

Så det er ikke en sag, vi ønsker til afstemning på kort tid.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 100 stemmer.

Formanden:

De vedtagne ændringer vil nu blive indarbejdet i den bestående forretningsorden, og eksemplarer vil blive omdelt til medlemmerne.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af lov om butikstid m.v.

Af Egil Møller (DF) m.fl.

(Fremsat 27/10 99. Første behandling 29/10 2000. Betænkning 4/5 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 10 (DF og FRI) stemte for, 59 (S, KF, SF, RV, EL og KRF) imod; 32 (V og CD) stemte hverken for eller imod.